

همزمان با سالگرد جنایت های نظام اسلامی در سالهای ۶۷ نمایش مستند "ترور در برلین" کار آرمان نجم آغاز می شود.

CIFF کلوب فیلم سازان ایرانی و اروپایی در سال جدید فیلم مستندی را به کارگردانی آرمان نجم با نام ترور در برلین به مدت هفتاد دقیقه تولید و آماده پخش کرده است. این فیلم نگاهی از شروع تا پایان به یکی از جنجالی ترین نمونه های تروریسم حکومتی جمهوری اسلامی ایران، و نقش برجسته ترین مقامات سیاسی و مذهبی آن، از زبان شاهدان عینی است. این فیلم برای اولین بار در اپریل ۲۰۱۰ در هشتمین جشنواره سینمای ایران در تبعید در پاریس به نمایش در آمد.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی (۱۹۷۹) در ایران، دهها شخصیت سیاسی یا فرهنگی، دزدان و بیرون ایران، به قتل رسیدند. اولین قربانی (در خارج) شهیار شفیق، افسر پیشین نیروی دریایی ایران، در (۷ دسامبر ۱۹۷۹) در پاریس، به هنگام خروج از خانه مادرش، به ضرب دو کلوله به قتل رسید. و آخرین قتل (در اروپای غربی)، ترور دکتر رضا مظلومان در تاریخ ۲۷ مه ۱۹۹۶ (پاریس) بود.

برای شهیار شفیق دادگاهی تشکیل نشد، اما شیخ صادق خلخالی، حاکم شرع انقلاب اسلامی، سالها بعد در خاطراتش، در روزنامه "سلام"، اعتراف کرد که شهیار شفیق به موجب حکمی که در دادگاه انقلاب اسلامی صادر شده بود، به قتل رسیده است.

و در ۲۲ ژوئن ۲۰۰۱، دادگاه مامور رسیدگی به پرونده قتل رضا مظلومان، مامور وزارت اطلاعات و امنیت جمهوری اسلامی، احمد جیهونی را به جرم مشارکت در قتل مظلومان محکوم به هفده سال زندان کرد. احمد جیهونی بمدت ۲۰ سال ساکن آلمان بود.

اولین ترور را "رژیم" اقرار و آخرین (در اروپا) را دادگاه اثبات کرد.

در این میان، و در رابطه با ترور دگراندیشان ایرانی در خارج از کشور، به غیر از اولین سوء قصد به جان دکتر شاهپور بختیار (۱۸ ژوئیه ۱۹۸۰) توسط انیس نقاش (لبنانی)، و ترور علی اکبر طباطبایی، وابسته مطبوعاتی پیشین سفارت ایران در واشنگتن، در ۲۲ ژوئیه ۱۹۸۰، توسط دیوید بیل فلد، یک سیاه پوست مسلمان آمریکایی، جمهوری اسلامی نه تنها دیگر هرگز به ترور مخالفان خود اقرار نکرد، بلکه حتی مدعی شد که ترور افراد اپوزیسیون ایران در خارج از کشور یا نتیجه اختلافات درون گروهی، یا میان گروههای اپوزیسیون و یا حداکثر محصول اقدامات گروهکهای خودسر در جمهوری اسلامی است که مستقلاً عمل میکنند و حکومتگران و مسئولان نظام هیچگونه کنترلی بر روی آنها ندارند.

انیس نقاش ساکن ایران است و مشغول تجارت، و رسماً با مطبوعات کشور مصاحبه می کند و می گوید اولین سوء قصد به جان دکتر بختیار با تأیید مقامات جمهوری اسلامی بوده است. و دیوید بیل فلد، که او نیز ساکن ایران است، در عین اعتراف به قتل علی اکبر طباطبایی، در فیلم سینمایی قندهار (به کارگردانی محسن مخملباف) هنرپیشه می شود. اینکه این دودر ایران اعتراف به قتل بر علیه دو تن از شهروندان ایرانی کرده اند و نه تنها توسط مقامات قضایی کشور تحت پیگرد قضایی قرار نگرفته اند، بلکه حتی شرایط زندگی مرفه آنها نیز فراهم شده است، خود دلیلی بر صحت اظهارات آنهاست که ترور و سوء قصد را با تأیید، یا بنابر دستور مقامات جمهوری اسلامی انجام داده اند. هر دو ضارب در مصاحبه های خود به این سوء قصدها اعتراف کرده اند.

ترور دگراندیشان در خارج از کشور از قتل شهیار شفیق شروع شد، در سال های ۱۹۸۷ تا ۱۹۹۷ شدت یافت، و سپس به دلیل رای دادگاه میکونوس (در اروپای غربی) فروکش کرد. میکونوس نام یک رستوران یونانی، با صاحب ایرانی، در شهر برلین، است که در آنجا

در هفدهم سپتامبر ۱۹۹۲ چهار تن از اعضای اپوزیسیون ایران به وحشیانه ترین شکلی به قتل رسیدند.

تا صدور رأی دادگاه میکونوس (دهم آوریل ۱۹۹۷)، جمهوری اسلامی همواره مدعی بود در ترورهای خارج از کشور هیچگونه دخالتی ندارد. اما حکم دادگاه میکونوس عکس آن ادعا را اثبات کرد و روشن شد تصمیم گیری در رابطه با قتل دگراندیشان ایرانی، در درون و بیرون ایران، در بالاترین سطح مقامات مذهبی و سیاسی کشور اتخاذ می شود: در رأی صادره توسط دادگاه میکونوس از رهبر مذهبی نظام تا رئیس جمهور تا وزیر امور خارجه و وزیر اطلاعات و امنیت کشور رسماً متهم به دخالت در قتل بسیاری از شهروندان ایران شدند.